

Datum objave: 27. Studeni 2025

## ČIJA SU DAROVITA DJECA: Kako je čudo od šibenskog djeteta Karlo Vrančić došao do Harvarda



Diana Ferić

Podijeli:



Serijal o darovitoj djeci u Šibeniku i mogućnostima odnosno nemogućnostima da ih se prepozna i omogući im se da razviju svoje potencijale završavamo iskustvom čovjeka koji danas radi na razvoju umjetne inteligencije na američkom Harwardu na kojem je bio najbolje rangirani student za stipendiju, koju je dobio. To je 23 – godišnji Karlo Vrančić. Već dugo ga predstavljaju kao šibenskog genijalca, koji je kao data science student na zagrebačkom FER-u dobio čak tri dekanove nagrade. Postao je prvi student u povijesti Sveučilišta u Zagrebu koji je osvojio te tri Rektorove nagrade u istoj akademskoj godini. Na EPFL-u u Švicarskoj, na koji je otišao nakon što je diplomirao na preddiplomskom studiju Fakulteta za elektrotehniku i računarstvo u Zagrebu, bio je među najuspješnijim studentima. Njegov projekt iz najvećeg kolegija na cijelom diplomskom studiju uvršten je u tzv. Hall of Fame, a javnim glasovanjem osvojio je nagradu Changemakers pod organizacijom EPFL Future Leaders. Trenutno na Harwardu radi na više nego zanimljivoj i značajnoj Start up - u vezanom za umjetnu inteligenciju. Zanimalo nas kako je to šibensko čudo od darovitog djeteta prošlo svoj put do Harvarda. Evo njegovih odgovora:



### O etiketi "darovitosti"

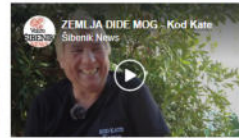
Iako sam možda podsvjesno od malih nogu bio svjestan nekih sposobnosti, nikad se nisam htio definirati kao "darovito dijete." Mislim da ta etiketa može voditi prema nezdravom osjećaju superiornosti, a što je još važnije, mislim da potpuno promašuje poantu. Gledajući unatrag na uspjehe koje sam do sad imao, mislim da ih ne bi bilo bez osnovnih emocionalnih vještina. One se mogu razviti samo kroz svakodnevne situacije koje nisu nužno uvijek idealne. Dijete odgajano pod staklenim zvonom, zaštićeno etiketom "darovitog," možda ih nikad neće razviti.

### Rani znakovi i vanjska potvrda

Ipak, bilo je indikatora. S pet godina roditelji su razmišljali da me upišu u školu godinu ranije. Na testiranju kod logopeda sam riješio test za prvi razred sa stopostotnom točnošću, pa su mi dali test za peti razred. I taj sam riješio savršeno, nešto što navodno nikad nisu vidjeli. Sjećam se da je moj razrednik u osnovnoj školi, gospodin Ivica Badžim, rekao mom ocu da ga jednog dana vjerojatno neću pamtiti, ali da on mene hoće jer me vidi kao predsjednika države. Ipak, nisam postao predsjednik, niti sam ga zaboravio - ali hvala razredniku na vjeri u mene.

### ČASOPIS - VOLIM ŠIBENIK

Video



**ZEMLJA DIDE MOG: Kaprijsku konobu „KOD KATE“ vole i svjetski bogataši, a njezin zaštitni znak je neposrednost i široki osmijeh...**

### Sponzorirani članci



**Jesenski odmor u srcu prirode – boravak u hostelu Titius i cijelom...**

### Najčitanije



**DAN OSLOBODENJA / Na današnji dan 3. studenoga 1944. godin...**



**DAN PALESTINSKE KINEMATOGRAFIJE / Šibenik jedan od 425...**



**Jesenski odmor u srcu prirode – boravak u hostelu Titius i cijelom...**



**Šibenčani će u 2026. godinu ući uz nastup legendarnog britanskog...**



**Baby Lasagna nastupit će 30.12 na šibenskoj Adventuri**

### Kolumne



**SRIDOM U SRIDU**

**PREDIZBORNA KAMPANJA / Vlasnicima privatnih dječjih vrtića nije lako slušati...**



**GRINTANJA ŠIBENSKE NEVISTE**

**GRINTANJE ŠIBENSKE NEVISTE: I samoživuće mace su stanovnici našeg...**

- GRAD ŠIBENIK
- GRADSKI PARKING
- FRA MA FU
- TVRDAVE KULTURE
- VATROGASCI
- VODOVOD
- ZELENI GRAD
- SOKOLARSKI CENTAR



#### **Nikad se nisam osjećao posebnim**

Unatoč tim trenucima, nikad se nisam osjećao kao da sam ja netko "odabran". Znao sam da sam sposoban, ali znao sam i da postoje drugi sposobni ljudi. To je postao ponavljajući obrazac: u osnovnoj školi sam pretpostavljao da će svi u gimnaziji biti jednako bistri. Onda u gimnaziji sam mislio da će sigurno svi na FER-u biti na mojoj razini. Onda isto za EPFL u Švicarskoj, i opet za Harvard.

Mislim da je pristup u kojem se nikad ne osjećaš superiornim jedini zdrav. Drži te pri zdravoj pameti, drži te gladnim, i ironično: drži te u napretku.

Ipak, primijetio sam da što je okruženje jače, to je zapravo lakše istaknuti se. Čini mi se da sam najbrže došao do izražaja na Harvardu, okružen ljudima koji bi u prosjeku trebali biti "najjači". Duže mi je trebalo da se istaknem u Švicarskoj, još duže na FER-u, a možda najduže u srednjoj i osnovnoj školi. Zapravo je lakše biti veća riba u većem jezeru nego u manjem, baš zbog okruženja koje te definira.

#### **Što vidim na vrhu**

Na Harvardu me najviše iznenađuje koliko se cijeni sama društvena sposobnost i emocionalna inteligencija. Iako neočekivano, što se više akademski penješ, to se te "meke" vještine eksplicitnije cijene. Tehničko znanje je uvijek potrebno, ali nije dovoljno. Vidim briljantne ljude koji se muče jer im nedostaje empatije, ne znaju pročitati prostoriju, ne razumiju što motivira njihove suradnike ili kome njihov rad zapravo služi.

Postoji tendencija u našoj kulturi da se stigmatizira društvena fluentnost, da se nekoga tko zna ispričati dobru priču odbaci kao "prodavača magle," dok se hvali čista tehnička sposobnost. Ali sirova tehnička vještina bez sposobnosti da se povežeš, komuniciraš, razumiješ druge? Ograničena je. Najbolje institucije to znaju.



### Moja preporuka

Podržavam inicijativu otvaranja centra za darovitu djecu u Šibeniku. Vjerujem da kad si okružen drugim darovitim ljudima, da je puno lakše i tebi biti izniman. Čovjek je prosjek ljudi kojima je okružen. Upravo zato spajanje darovite djece i njihovo međusobno podizanje ima ogromnu vrijednost.

Međutim, možda je i važnije naglasiti drugu stranu. Ne smijemo stvarati robote od djece. Ne smijemo ih izolirati od vanjskog svijeta u privatnim školama, online akademijama ili kućnom obrazovanju. Ako želiš da dijete postane netko tko se može snaći u stvarnom svijetu, mora ga iskusiti. Mora znati "popit plesku", naučiti što napraviti kad netko širi laži o njemu, nositi se sa zadirkivanjem. Stvarni svijet je nemilosrdan i djetetu treba igralište, ne samo laboratorij.

Dijete izolirano od stvarnosti, možda nikad neće razviti društvenu prilagodljivost koja je nužan katalizator da jednog dana primijeni svoju darovitost i poveća magnitudu utjecaja koji ima na svijet oko sebe. Darovitost bez tih vještina ostaje neiskorišteni potencijal.

Zato je cilj integracija, ne izolacija. Okupljajmo darovitu djecu da se međusobno podižu, ali držimo ih uzemljene u stvarnosti.

*Ovaj tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.*

Iz kategorije: [Vijesti](#)

Označeno u: [karlo vrancic](#) [genijalac](#) [darovita djeca](#) [harvard](#)

 Komunikacije d.o.o.

Trg Andrije Hebranga 11a, 22 000 Šibenik

[www.msk.hr](http://www.msk.hr)

[vslim.sibenik.issuu.com](http://vslim.sibenik.issuu.com)

[Komunikacije d.o.o.](#) [Redakcija](#) [Oglašavanje](#) [Pravila o privatnosti](#) [Kolačići](#) [Impressum](#)

Copyright © Šibenik News. Sva prava pridržana.

